

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Варна, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

при участието на секретаря Мая М. Петрова
като разгледа докладваното от Марин Г. Маринов Търговско дело № 20233100900259 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от А. Н. С., родена на *****, гражданка на Федерация Русия **срещу** „Южен съюз“ ЕООД, ЕИК 201781016, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Д-р Любен Попов“ № 28, бл. „Ж“, ап. 56, представлявано от управителя А.Г.И., с която са предявени обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищцата сумата от 197 823, 88 лв., представляващи равностойност на наследствения дял от прекратеното поради смърт участие в ответното дружество на съдружника и съпруг на ищцата И.В.К., починал на 05.11.2020 г., ведно със законната лихва върху посочената лихва, считано от края на месеца, в който е настъпила смъртта на наследодателя – 30.11.2020 г. до датата на завеждане на исковата молба в съда – 10.05.2023 г.

Сочи се в исковата молба и в последвалите уточняващи молби с оглед уточняване на претенцията, че ищцата А. Н. С. била наследник по закон и по завещание на починалия си съпруг, приживе съдружник в „ЮЖЕН СЪЮЗ“ ООД, ЕИК 201781016, гр. Варна, И.В.К., починал на 05.11.2020 г., съгласно представена по делото извадка от акт за смърт № 170209775004601491000/05.11.2020 г., с оглед което преживялата съпруга претендира осъждане на посоченото търговско дружество на основание чл. 125, ал. 3 ТЗ да заплати на ищцата сумата от 197 823, 88 лева, представляваща равностойност на дружествен дял на ищцата от имуществото на ответното дружество към края на месеца, в който е прекратено членственото му правоотношение със смъртта на съдружника и съпруг на ищцата И.В.К., починал на 05.11.2020 г., чиято стойност се претендира като разлика между присъдените в полза на ищцата в производството по в. т. д. № 584/2022 г. по описа на Апелативен съд – Варна 30 000 лева и горницата на предявения частичен иск от 227 823, 88 лева, ведно с обезщетение за забава върху претендираната сума, считано от 30.11.2020 г. (края на месеца, в който е настъпила смъртта на наследодателя) до датата на исковата молба – 10.05.2023 г. в размер на 50 030, 77 лева, както и законна лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Твърди се в исковата молба, че на 22.07.2021 г. била отправена покана от ищцата до А.Г.И., гражданка на Руската федерация, съдружник и управител в „Южен Съюз“ ООД, за свикване на общо събрание, на което да бъде разгледана молбата ѝ за членство в дружеството. На проведеното впоследствие общо събрание било взето решение дружеството да бъде преобразувано от ООД в ЕООД с едноличен собственик на капитала – Александра Истомина, а досежно молбата за членство в дружеството на А. С. не била уважена. Посочва се, че към датата на провеждане на събранията не бил изготвен счетоводният баланс, въз основа на който следвало да се уредят имуществените отношения между съдружниците. Не били определени размерът и срокът, в които щяла да ѝ бъде заплатена равностойността на дела, съобразно разпоредбите на ТЗ.

Ищцата посочва в допълнение, че според последно публикувания в ТР баланс на ответното дружество за 2016г., задълженията на „Южен Съюз“ ООД възлизат на 575 000 лв. и се явяват задължения към трети лица. Тъй като това били суми, предоставени от починалия съдружник и били разходвани за закупуване на недвижими имоти, движимо имущество, строителство на ДМА от „Южен съюз“ ЕООД /възлизащи общо на 560 779,18 лв./, същите съответно представляват задължения към починалия съдружник. Поради погасяване по давност на тези вземания на наследодателя към дружеството, сумите са останали в полза на последното като негови активи. При това положение, при 50% дялово участие на починалия съдружник в капитала на „Южен съюз“ ЕООД, ищцата счита, че сумата която се дължи на основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ, представлява 50% от 603 000 лв. - нетната стойност, получена от сбора между записаните в баланса за 2016г. 28 000 лв. като собствен капитал и сумата от 575 000 лв., представляваща увеличение на същия. На база на тези изчисления, ищцата намира, че припадащата се част на починалия ѝ съпруг е 301 500 лв. Излага се от ищеца, че в производството по в. т. д. № 584/2022 г. по описа на Апелативен съд – Варна били установени както размерът на плащанията от починалия съдружник, така и отношението им към общата стойност на баланса.

С оглед изложеното, отправено е искане за присъждане на описаните суми, както и обезщетение за забава, считано от 30.11.2020 г. /края на месеца, в който е настъпила смъртта на наследодателя/ до 10.05.2023 г. – датата на завеждане на настоящата искова молба, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендират се разноси по делото на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

В срока по чл. 367 от ГПК не е постъпил отговор от ответника, поради което съдът не е предприел последващи действия по двойната размяна на книжа по реда на чл. 372 и сл. от ГПК.

Ответникът е редовно уведомен, като негов представител не се е явил и в първото по делото заседание на 18.12.2023 г., без да направи искане за разглеждането му в негово отсъствие.

В съдебно заседание ищцата е представлявана от адв. М., преупълномощен от адв. Д. К., който изразява становище, с което поддържа изложеното в исковата молба и уточняващите я молби и моли за постановяване на неприсъствено решение при наличие на предпоставките по чл. 239 от ГПК. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

Настоящият състав намира, че молбата по чл. 238, ал. 1 от ГПК, отправена от процесуалния представител на ищцата в публично заседание, се явява основателна, доколкото са налице законовите предпоставки по чл. 239, ал. 1 от ГПК.

Главният иск е вероятно основателен, с оглед приобщените по делото писмени доказателства, в т.ч. и материалите по т.д. № 621/2021г. на ВОС, по което е уважен от въззивната инстанция частичния иск. Същото се отнася и за предявения акцесорен иск, с правно основание чл. 86 от ЗД, предвид разпоредбата на чл. 125, ал.3 от ТЗ, постановяваща началния момент, от който ответното дружество дължи уреждане на имуществените

отношения с ищцата. Задължението е носимо и при несъмненото знание за правопораждащия факт на прекратяване на членственото правоотношение, ответното дружество изпада в забава към момента посочен в цитираната норма на чл. 125, ал. 3 от ТЗ.

Процесуалният представител на ищцата е отправил искане за присъждане на разноски за настоящото производство. В чл. 38, ал. 1 от ЗА са уредени три хипотези, при които адвокатът би могъл да предостави безплатна адвокатска помощ на определен кръг лица. При наличието на предпоставките по ал. 1, съдът осъжда насрещната страна на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА да заплати разноски за адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, но не по-малък от минималния, предвиден в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В такива случаи, след като се оказва безплатна адвокатска помощ, безспорно не се заплаща адвокатско възнаграждение и такова не се договоря в договор за правна помощ. Предпоставките за уважаване на искане по чл. 38, ал. 2 ЗА са: правната помощ по делото да е осъществена без данни за договорен в тежест на доверителя размер на възнаграждението; заявление, че предоставената правна помощ е договорена като безвъзмездна такава и при липса на доказателства, опровергаващи това твърдение и отговорност на насрещната страна за разноски по чл. 78 от ГПК /в този смисъл – Определение № 515/02.10.2015 г., ВКС, по ч. т. д. № 2340/2015 г./.

В процесния случай определянето на такова възнаграждение е заявено от процесуалния представител на ищцата в съдебното заседание на 18.12.2023 г. и при наличието на гореописаните предпоставки, с постановяването на настоящото съдебно решение съдът на основание чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 38, ал. 2 от ЗА, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. следва да присъди на процесуалния представител на ищцовата страна, съобразно уважаването на исковете в пълен размер, сумата от 14564,19 лв., съставляваща адвокатско възнаграждение в минимален размер, съгласно цитираната наредба.

В тежест на ответника следва да бъдат възложени и разноските за заплатената държавна такса по предявените и уважени искове, в размер на 10 860.00 лева.

С оглед изхода от спора по предявените искове, на ответното дружество не се следват разноски.

Воден от горното и на основание чл. 238, ал. 1 и чл. 239 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Южен съюз“ ЕООД, ЕИК 201781016, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Д-р Любен Попов“ № 28, бл. „Ж“, ап. 56, представлявано от управителя А.Г.И. ДА ЗАПЛАТИ на А. Н. С. – гражданка на Руската федерация, родена на 16.09.1954 г., сумата от 197 823, 88 (сто деветдесет и седем хиляди осемстотин двадесет и три лева и осемдесет и осем стотинки) лв., представляваща равностойност на дружествен дял на ищцата от имуществото на ответното дружество към 30.11.2020 г. – края на месеца, в който е прекратено членственото правоотношение на съдружника и съпруг на ищцата И.В.К., починал на 05.11.2020 г., чиято стойност се претендира като разлика между присъдените в полза на ищцата в производството по в. т. д. № 584/2022 г. по описа на Апелативен съд – Варна 30 000 лева и горницата на предявения частичен иск от 223 823, 88 лева, на основание чл. 125, ал. 3 ТЗ както и обезщетение за забава върху присъдената главница, считано от 30.11.2020 г. до датата на завеждане на исковата молба (10.05.2023 г.), в размер на 50 030,77 (петдесет хиляди и тридесет лева и седемдесет и седем стотинки) лева, на основание чл. 86 от ЗЗД, както и законна лихва върху главницата от 197 823, 88 лв., от датата на подаването на исковата молба – 10.05.2023 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „Южен съюз“ ЕООД, ЕИК 201781016, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Д-р Любен Попов“ № 28, бл. „Ж“, ап. 56, представлявано от управителя А.Г.И. **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Д. К. К. ЕГН ***** от АК-Варна, ЛНА 1000115390, съд.адрес : гр.Варна, бул. „Владислав Варненчик“ № 53, ет. 3, офис 307, сумата от **14564,19 лв. /четиринадесет хиляди петстотин шестдесет и четири лева и деветнадесет стотинки/**, представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК и чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА „Южен съюз“ ЕООД, ЕИК 201781016, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Д-р Любен Попов“ № 28, бл. „Ж“, ап. 56, представлявано от управителя А.Г.И., **ДА ЗАПЛАТИ** на А. Н. С. – гражданка на Руската федерация, родена на 16.09.1954 г. сумата от **10 860.00 лева /десет хиляди осемстотин и шестдесет лева/**, представляваща заплатената като разноски в процеса държавна такса по уважения иск.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____